Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Irina Țonov
Dosarul nr. 2rc-128/25
(2-24015972-02-2rc-24062025)

D E C I Z I E

9 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Violeta Gîrleanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.R.L. „Real Cargo Industry”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, prin care s-a admis parțial cererea privind asigurarea acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Real Cargo Industry” către S.R.L. „Auto-Asia” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de S.R.L.„Auto-Asia” către S.R.L. „Real Cargo Industry” privind încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 8 februarie 2024 S.R.L. „Real Cargo Industry”, prin intermediul avocatului Gheorghe Macovei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Auto-Asia” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 1 aprilie 2024 S.R.L. „Auto-Asia” a înaintat cererea econvenţională faţă de S.R.L. „Real Cargo Industry” privind încasarea prejudiciului şi a cheltuielilor de judecată.

La data de 8 noiembrie 2024 S.R.L. „Auto-Asia” a înaintat cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare, solicitînd aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile şi mijloacele băneşti aflate la conturile bancare ale pîrîtei S.R.L. „ Real Cargo Industry”, în limita valorii acţiunii de 1100,00 Euro şi a taxei de stat în sumă de 886,87 lei.

În motivarea cererii S.R.L. „Auto-Asia” a menţionat, că potrivit contractului de transport internațional de mărfuri nr. 2.360 din 01.11.2023, încheiat între S.R.L. „Auto-Asia”, în calitate de client, și S.R.L. „Real Cargo Industry”, în calitate de expeditor, s-a convenit organizarea transportului unei încărcături de cauciucuri cu greutatea de 7700 kg, pe ruta Germania- România- Moldova, la prețul de 2300 euro.

A comunicat, că S.R.L. „Real Cargo Industry” nu și-a executat integral obligațiile contractuale, livrând doar 6147 kg de marfă, iar 1553 kg nu au fost transportate, refuzul fiind

neîntemeiat. În aceste condiții, la 22 noiembrie 2023, S.R.L. „Auto-Asia” a încheiat un contract cu un alt transportator, S.R.L. „Trans Live”, pentru livrarea cantității rămase de marfă, suportând cheltuieli suplimentare în sumă de 1100 euro, care constituie prejudiciul pretins.

A menționat, că nu a refuzat achitarea serviciilor prestate, fapt comunicat pârâtei prin pretenția din 20 decembrie 2023, recepționată la 22 decembrie 2023, solicitând recalcularea sumei datorate proporțional cu cantitatea de marfă efectiv transportată. De asemenea, la 22 martie 2024, reclamanta a expediat pârâtei o notificare privind achitarea prejudiciului, recepționată la 25 martie 2024.

Astfel, refuzul pârâtei de a satisface pretențiile formulate și existența mai multor cauze civile în care aceasta este implicată indică riscul eschivării de la executarea eventualei hotărâri judecătorești, motiv pentru care consideră necesară aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, s-a admis parțial cererea înaintată de S.R.L. „Auto-Asia” privind asigurarea acţiunii.S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile şi pe mijloacele băneşti, aflate pe conturile S.R.L. „Real Cargo Industry”, în limita valorii acţiunii de 1100,00 Euro.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 11 iunie 2025 avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.R.L. „Real Cargo Industry”, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, în partea în care a fost admisă cererea cu privire la asigurarea acțiunii și emiterea unei decizii, prin care să fie respinsă integral cererea de asigurare a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentantul recurentei a invocat nelegalitatea încheierii prin care a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, susținând că concluzia instanței privind existența riscului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, ca urmare a dispariției, degradării, înstrăinării sau risipirii bunurilor debitorului (*periculum in mora*), este lipsită de suport factologic și juridic.

În acest sens, s-a arătat că S.R.L. „Real Cargo Industry” este o companie care activează pe piața transportului internațional de mărfuri de aproximativ 5 ani, fiind un profesionist în domeniu. Pe parcursul acestei perioade, cifra de afaceri și rezultatele financiare ale societății au înregistrat o creștere constantă.

Astfel, potrivit datelor statistice prezentate, profitul net al societății a crescut de la 1 633 000 lei în anul 2020 la 3 935 600 lei în anul 2023, fapt ce demonstrează buna administrare a activității economice și profesionalismul organelor de conducere ale societății.

În opinia recurentei, aceste circumstanțe exclud existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, care ar justifica aplicarea măsurilor de asigurare.

Totodată, recurenta a susținut, că situația sa financiară și economică confirmă existența în patrimoniu a mijloacelor bănești, bunurilor și drepturilor de creanță suficiente, care ar permite executarea unei eventuale hotărâri judecătorești definitive.

Prin urmare, s-a arătat că, întrucât nu există pericolul invocat de instanța de fond privind dispariția sau diminuarea patrimoniului debitorului, nu poate fi reținută nici probabilitatea producerii unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii, motiv pentru care măsura dispusă este nejustificată.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost cominicată reprezentantului recurentei la data de 6 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 11 iunie 2026, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este întemeiat şi pasibil de admis, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter

temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În acest context, Colegiul notează că obiectul acțiunii reconvenționale îl constituie încasarea sumei de 1100 euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 886,87 lei.

Prin cererea de asigurare a acțiunii, S.R.L. „Auto-Asia” a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare ale S.R.L. „Real Cargo Industry”, în limita valorii acțiunii de 1100 euro și a taxei de stat în sumă de 886,87 lei.

În speță, instanța de recurs constată că, în motivarea soluției de aplicare a sechestrului, instanța de fond a reținut că neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea conduce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, iar în cazul imposibilității restituirii sau onorării prestațiilor dobândite, efectele hotărârii judecătorești ar deveni iluzorii, ceea ce ar putea genera o pagubă reclamantei și ar putea afecta dreptul acesteia de proprietate și dreptul la un proces echitabil.

Colegiul nu poate reține această concluzie a instanței de fond, întrucât aceasta nu rezultă din circumstanțele concrete ale cauzei și nici nu este susținută de probele administrate la dosar. Or, măsurile asigurătorii reprezintă măsuri excepționale, care implică o ingerință temporară în dreptul de proprietate al pârâtului și, prin urmare, pot fi dispuse doar atunci când există temeiuri obiective și suficiente care indică riscul real al imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În speță, Colegiul constată că solicitanta măsurilor de asigurare nu a prezentat probe concrete care ar demonstra existența unui risc real și iminent privind diminuarea sau sustragerea patrimoniului pârâtei, limitându-se la invocarea unor presupuneri generale privind eventuale dificultăți de executare a hotărârii judecătorești.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că S.R.L. „Real Cargo Industry" desfășoară activitate economică în domeniul transportului internațional de mărfuri, iar datele privind situația financiară și economică a acesteia denotă existența în patrimoniul societății a mijloacelor bănești, bunurilor și drepturilor de creanță, suficiente pentru a asigura executarea unei eventuale hotărâri judecătorești definitive.

Mai mult, valoarea pretențiilor deduse judecății este una relativ redusă, raportată la activitatea economică desfășurată de pârâtă, circumstanță care, de asemenea, nu justifică concluzia privind existența unui risc real de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești.

În aceste condiții, Colegiul reține că instanța de fond a dispus aplicarea măsurii asigurătorii în lipsa unor circumstanțe obiective care să justifice existența „*periculum in mora*", limitându-se la formularea unor considerente cu caracter general, fără a demonstra în mod concret necesitatea aplicării unei asemenea măsuri.

Prin urmare, simpla invocare a posibilității teoretice de neexecutare a unei hotărâri judecătorești nu poate constitui temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în lipsa unor probe care să indice un risc real și actual.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil conchide că măsura asigurătorie dispusă nu este justificată, nefiind întemeiată pe probe obiective și circumstanțe concrete, care să demonstreze existența unui risc real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești**.**

În concluzie, Colegiul civil consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025 și de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunţarea unei soluții de respingere a cererii de asigurarea a acțiunii depuse de S.R.L. „Auto-Asia".

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.R.L. „Real Cargo Industry".

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2025, prin care s-a admis parțial cererea privind asigurarea acțiunii, formulate în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Real Cargo Industry" către S.R.L. „Auto-Asia" cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de S.R.L.„Auto-Asia" către S.R.L. „Real Cargo Industry" privind încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea înaintată de S.R.L.„Auto-Asia" cu privire la asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu